

DOOR REBECCA STERN & GRANT FAULKNER,
MET EEN VOORWOORD VAN JASON REYNOLDS

Vertel de wereld wat je vindt van: #SterkeVerhalen
Vind ons: @blossombooks

NUR 285/Wog1901

© 2019 Nederlandse editie: Blossom Books

© 2019 National Novel Writing Month

peptalk © 2019 John Green

peptalk © 2019 Marissa Meyer

peptalk © 2019 Jennifer Niven

peptalk © 2019 Daniel José Older

peptalk © 2019 Danielle Paige

peptalk © 2019 Celia C. Perez

peptalk © 2019 Scott Westerfeld

Originally published by Viking, an imprint of Penguin Random House.

Oorspronkelijke titel: *Brave the page*

Nederlandse vertaling: Marie Lotte Hagen

Omslagontwerp © Megan McNulty

Opmaak binnenwerk: Studio L.E.O.

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel
of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

**Wil je ons iets vragen of vertellen? Dat kan! Stuur een mailtje naar
info@blossombooks.nl of vind ons op blossombooks.nl.**

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord * 7

De wereld wacht op jouw verhaal * 13

Welkom bij NaNoWriMo * 16

Voor wie is dit boek bedoeld? * 18

1. EEN GOEDE VOORBEREIDING * 21

Ideeën en waar ze vandaan komen * 22

Gegarandeerd succes op de NaNoWriMo-manier * 35

Wat voor schrijver ben jij? * 54

Ontwikkel een schrijfroutine * 67

2. KLAAR VOOR DE START... * 73

Trek je schrijfschild aan! * 74

Queeste 1: Ontmoet je mentor * 78

Queeste 2: Verzamel je personages * 82

Queeste 3: Plot je plot * 107

Queeste 4: Bouw een wereld * 122

3. SCHRIJF! * 135

Jouw schrijfavontuur begint nu * 136

Week 0 * 141

Week 1 * 157

Week 2 * 191

Week 3 * 219

Week 4 * 243

4. WAT NU? * 263

Terug naar het begin * 271

Revisie * 276

Het hele jaar door schrijven * 292

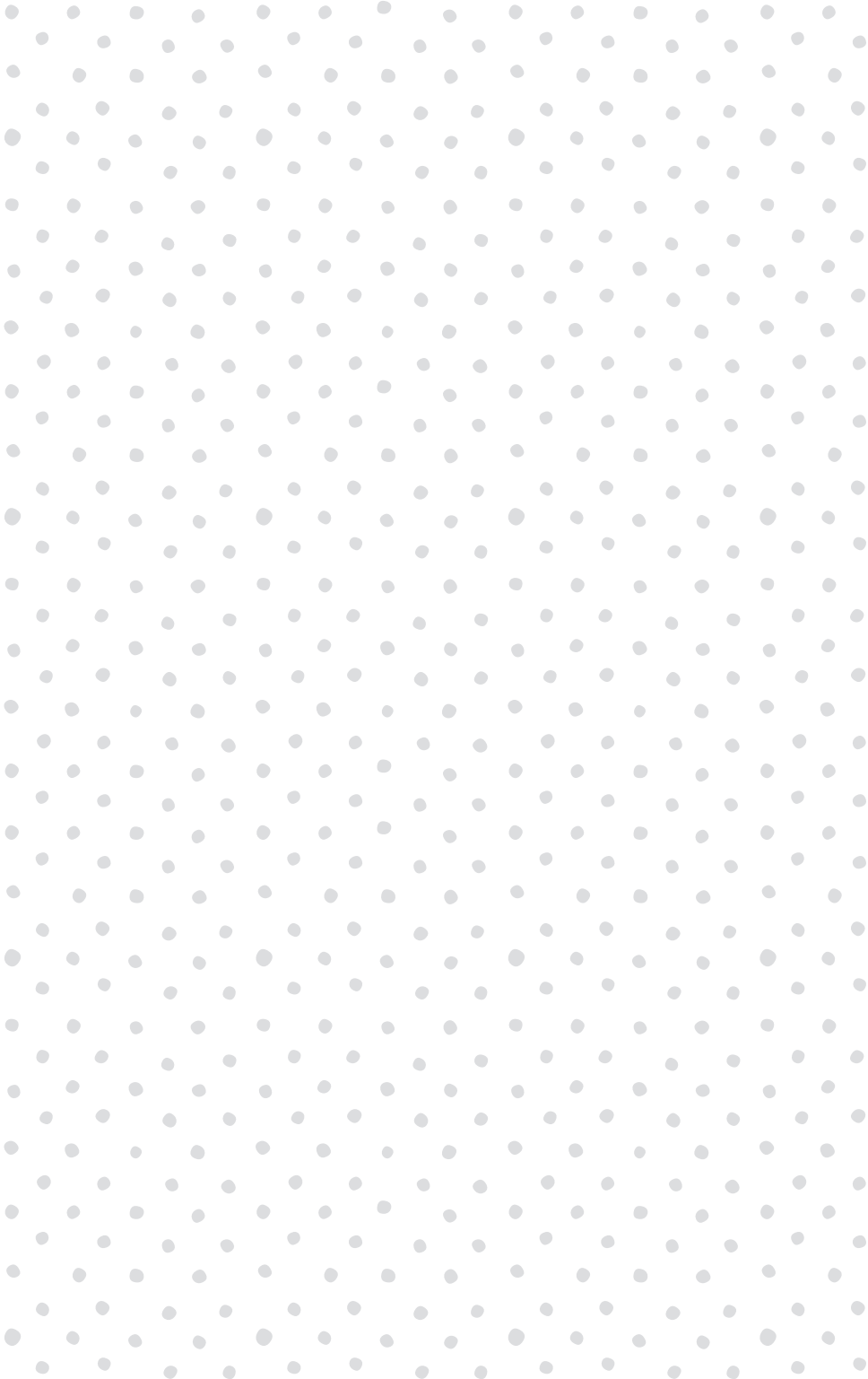
Dankwoord * 299

Literatuurlijst * 303

A decorative border of small, light grey dots surrounds the central text. The dots are arranged in a roughly rectangular shape, with some gaps and variations in density, creating a textured frame.

WAARSCHUWING

Als je het advies uit dit boek opvolgt, zal dat leiden tot grootse dingen. Je gaat meer en sneller schrijven dan je ooit geschreven hebt. Je fantasie wordt groter en sterker. Je zelfvertrouwen groeit en je durft meer risico's te nemen. Tegen het eind van je schrijfavontuur ben je niet meer dezelfde. Geloof je het niet? We dagen je uit om ons ongelijk te bewijzen.

A decorative border of small, light grey dots surrounds the text on the page. The dots are arranged in a roughly rectangular pattern, with some gaps and variations in density, creating a textured frame.

VOORWOORD

door Jason Reynolds

Oké.

Je bent hier.

Het lijkt er dus op dat je graag een roman wilt gaan schrijven. Ik weet wel een beetje (gewoon een beetje) over het schrijven van romans, maar ik zal eerlijk zijn: ik krabbel deze inleiding neer terwijl ik languit op mijn bank lig in het vreemde, nieuwe huis dat ik zojuist heb gekocht. Vandaag is het voor mij verhuisdag. Dat betekent dat ik een paar uur geleden verkaste van een appartement naar een huis, en romans zijn op dit moment wel het laatste waar ik aan denk. Weet je hoe moeilijk het is om bezig te zijn met verhalen als je helemaal doordrenkt bent van het zweet, en van top tot teen bedekt bent met die minuscule kriebelstofdeeltjes die eindeloos uit kartonnen dozen lijken te komen?

Zoals ik al zei, ik weet wel een beetje (gewoon een beetje) over het schrijven van romans. Maar na vandaag

heb ik het gevoel dat ik nog veel méér weet over verhuizen. Over je hele leven in verhuisdozen proppen. Mijn kleding en schoenen (zo verschrikkelijk veel schoenen!). Mijn boeken. Op de plank. Naast het bed. Opgestapeld tegen de muur. Ze moesten allemaal worden ingepakt. Mijn kast en bed en bank en stoelen. Potten en pannen. Borden en glazen. Lepels, vorken en messen (voorzichtig!). En ook alle dingen die ik in de loop der jaren heb verzameld – tastbare herinneringen en andere ditjes en datjes. Gekke jeugdfoto's. De koekoeksklok van mijn opa. Munten van over de hele wereld die ik heb bewaard. En nog belangrijker, brieven van lezers die ik in de afgelopen jaren kreeg toegestuurd. Alles ingepakt in dozen. *Heel veel dozen*. Vastgetaped en gelabeld als getatoeëerde mummies.

Ik wou dat ik kon zeggen dat de lol daar stopte. Maar nee.

Na het inpakken kwam het inladen. Die tweehonderd dozen (en met tweehonderd bedoel ik veertig) moesten vijftien treden naar beneden worden getild, via de deur, over de stoep, naar de verhuishwagen. We schroefden de poten van de bank zodat we die door de smalle deuropening konden manoeuvreren, kantelen, wiebelen en door het nauwe trappenhuis naar beneden konden tillen. En dan heb ik het nog niet eens over het bed!

A decorative border of small, light grey dots surrounds the text on the page. The dots are arranged in a roughly rectangular pattern, with some gaps and variations in density, creating a subtle frame around the content.

Na het inladen kwam het rijden naar het nieuwe huis en toen we daar eindelijk aankwamen, moesten we alles weer uitladen. Dat besef deed me overwegen in de verhuiswagen te blijven wonen. Ik bedoel, mijn bed stond er al in, en mijn bank ook. Het leek me wel gezellig, maar de koude winternachten zouden wel eens lastig kunnen worden... dus we moesten er toch aan geloven. Uitladen. Doos na doos uit de vrachtwagen en twintig treden omhoog naar de voordeur. De bank en het bed moesten opnieuw worden gekanteld en gewiegeld en gemanoeuvreerd. De dozen met het etiket BREEKBAAR, met daarin mijn herinneringen en snuisterijen, plaatsten we voorzichtig in de hoeken van de kamer, ver van de matrassen die tegen de muur leunen en erbovenop zouden kunnen vallen.

En op dit moment kijk ik, terwijl ik lig te schrijven, over het scherm van mijn laptop naar al die dozen. Ik schud mijn hoofd bij de gedachte dat ik ze morgen allemaal moet uitpakken. Ik zal moeten uitvogelen waar al mijn spullen horen in dit nieuwe huis. Waar moeten de boeken naartoe? En hoe zit het met de kunstwerken en de brieven? Mijn familiefoto's? Waar moet de bank staan? En hoe zit het met het bed? Trouwens, ik moet gordijnen kopen. Nu. Ik hoop maar dat ik een rol wc-papier heb ingepakt, maar als dat al zo is, dan gaat het me

uren kosten die te vinden. Oef. Het ruikt naar verf hier. Over verf gesproken, volgens mij heb ik tijdens het verplaatsen van de ladenkast de verf op de muur beschadigd. Mijn nieuwe muur. Ach, dan is het nu pas écht mijn muur.

Ik ben aan het bazelen.

Maar ook niet. Kijk, ik weet een beetje (gewoon een beetje) over het schrijven van romans en ik kan je vertellen dat het schrijfproces vrijwel hetzelfde is als verhuizen. Je personages zijn de dozen. Je hoofdpersonage is, misschien, de grootste doos, volgestopt met een beetje van dit en een beetje van dat: vieze schoenen, willekeurige boeken en *altijd* wat breekbare spullen. Het is jouw taak om ze van een vertrouwde plek, een plek waar ze zich thuis voelen, naar de verhuishwagen te brengen. Soms moet je ze de drempel over duwen, hun poten losschroeven of hun hoeken ombuigen. Soms moet je ze de trap laten afglijden, ook al betekent het dat ze vallen en openbarsten. Soms moet je ze oppakken en ze door de achterdeur en via het nauwe donkere steegje achter je huis naar buiten brengen. En als je ze eenmaal in de vrachtauto hebt geladen, moet je ze van de ene naar de andere plek brengen. De rit is donker en hobbelig. Misschien is het druk op de weg en moet je steeds weer stoppen en gas geven, stoppen en gas

geven, waardoor de dozen ruw tegen elkaar aanbotsen.

Als je bent gearriveerd, is het tijd om de dozen uit te laden, ze meer treden op te tillen dan je net af moest, en ze op een of andere manier binnen te krijgen. Ook hier kan het zijn dat je moet manoeuvreren, wiebelen en kantelen waardoor de dozen beschadigd raken. Maar als je eenmaal door de deur bent – de nieuwe deur – dan zullen die dozen in een veel grotere, mooiere ruimte staan. Tevreden denk je: *YES! Het is gelukt!* Maar de waarheid is dat die grote dozen – met al die kwetsbare items – opnieuw hun plek moeten vinden. Ze hebben de reis overleefd, maar ze weet nog niet waar ze thuishoren in deze grote, maar rare, nieuwe omgeving.

Inpakken, inladen, rijden, uitladen, uitpakken. Dat is een roman. En raad eens? JIJ gaat die dozen tillen. Je gaat zweten. Je wordt vies. Je zult overwegen in een verhuishwagen te gaan wonen. En als dat gebeurt, gebruik dit boek dan als dolly (dat is dat vreemde metalen ding op wielen dat mensen gebruiken om zware dozen te verplaatsen).

En als het écht moeilijk wordt, blader dan terug naar deze introductie. Haal diep adem en lees (en onthoud) de eerste (of laatste) drie woorden.

Oké.

Je bent thuis.

A decorative border of grey dots surrounds the text, forming a rectangular frame with a slightly irregular, hand-drawn appearance. The dots are of varying sizes and are distributed evenly around the text.

JASON REYNOLDS is een veelbekroonde New York Times-
bestsellerauteur. Hij won onder andere de Kirkus Prize, de NAACP
Image Award en zelfs twee keer de Walter Dean Myers Award.
Reynolds is de woordvoerder van de Indies First-campagne van
de American Booksellers Association. Hij heeft veel boeken
geschreven, waaronder *When I Was the Greatest*, *The Boy in the
Black Suit*, *All American Boys* (samen met Brendan Kiely), in het
Nederlands uitgegeven als *Echte Amerikaans jongens*, *As Brave as
You*, *For Every One*, *Long Way Down*, in het Nederlands uitgegeven
als *67 seconden*, en de Track-serie (*Ghost*, *Patina*, *Sunny* en *Lu*). Hij
woont in Washington, DC en je kunt zijn hersenspingsels vinden
op JasonWritesBooks.com.

DE WERELD WACHT OP JOUW VERHAAL

De wereld bestaat uit protonen, neutronen, elektronen en verhalen. Alles wat je ziet, aanraakt, hoort, proeft en ruikt, is een verhaal. We ademen verhalen in en ademen ze uit. We zwemmen in oceanen van verhalen zonder ooit moe te worden. En als je een leven destilleert, blijft er een verhaal over.

Via verhalen leiden we oneindige levens. Ze laten ons in de schoenen van een ander staan. Een ander die misschien wel duizenden kilometers verderop woont. Ze laten ons ervaren wat anders niet mogelijk zou zijn. Verhalen veranderen ons denken en vergroten onze wereld. Ze verbinden ons met elkaar, maken ons empathisch. Door verhalen weten we: we zijn niet alleen. Door verhalen kunnen we vliegen, naar verre landen, maar ook naar de dieptes in onszelf.

Jouw Verhaal begon op het moment dat je op de wereld kwam (of misschien zelfs eerder) en bestaat uit

miljoenen kleine verhalen die als een snoer van lichtjes jouw leven doen oplichten. Sommige verhalen zijn vluchtig, gauw voorbij en gebeuren elke seconde van de dag; ze flikkeren alleen. Die kleine verhalen maken jou tot wie je bent: ze verlichten jouw weg van de eerste naar de tweede klas, de stoeipartijen met je hond na schooltijd, de kussen en knuffels van je oma.

Andere verhalen zijn groter, plakkeriger. Je herinnert ze levendig – zoals die keer dat je je eerste gouden medaille won bij een zwemwedstrijd en je foto werd genomen voor de lokale krant, of die keer dat je broer je snoeihard aan je haren trok en toen met een uitgestreken gezicht tegen je moeder beweerde dat JIJ degene was die aan ZIJN haren had getrokken en dat je met open mond toekeek hoe er grote krokodillentranen over zijn wangen biggelden en hoe jij, ondanks je protesten, naar je kamer werd gestuurd om ‘na te denken over wat je had gedaan’.

Weet je wat het is met Jouw Verhaal? Jij bent de enige die jouw leven heeft geleefd. Jouw ervaringen zijn uniek omdat ze van jou zijn. Jouw verhalen zijn belangrijk omdat het jouw verhalen zijn. En de verhalen die je vertelt - fictie of niet - kunnen alleen door jou verteld worden.

Mensen die heel anders zijn dan jij begrijpen jouw

A decorative border of small, light grey dots surrounds the text on the page. The dots are arranged in a roughly rectangular shape, with some gaps and variations in density, creating a textured frame.

ervaringen beter via je verhalen. En mensen met een vergelijkbare achtergrond herkennen zich in jouw ervaringen. Tegen hen zeggen jouw verhalen: 'Ik zie jou. Ik begrijp jou. Je bent niet alleen.'

**JOUW VERHALEN ZIJN BELANGRIJK.
DE WERELD HEEFT ZE NODIG.**

WELKOM BIJ NANOWRIMO

‘NaNoWriMo heeft me doen beseffen
waar ik als schrijver toe in staat ben. Ik heb
leren doelen te stellen en ze te bereiken.
Bovendien ben ik een stuk zelfverzekerder
geworden over mijn schrijfwerk (en schep
ik er nu ook graag over op).’

- Tanya, deelnemer van het
Young Writers Program 2016

In de hele maand november, als je even stopt met wat je
aan het doen bent, je adem inhoudt en heel hard luis-
tert, hoor je dit: *tikkerdetik, tik, tik, tik, tikkerdetik, tik*. Dat
is het geluid van verhalen die geboren worden. Elk jaar
op 1 november beginnen meer dan vijfhonderdduizend
mensen (inclusief meer dan honderdduizend kinderen,
jongeren en leraren) aan een heel bijzonder project: bin-
nen dertig dagen schrijven ze een complete roman.

A decorative border of small, light grey dots surrounds the text on the page. The dots are arranged in a roughly rectangular shape, with some gaps and variations in density, creating a modern, minimalist frame.

In de loop van National Novel Writing Month (NaNoWriMo) vliegen deze onverschrokken schrijvers met hoge snelheid over de pagina's. Ze brengen nieuwe personages tot leven en creëren nieuwe werelden met niets meer dan hun verbeelding. Ze ademen hun verhalen, ze leven hun verhalen. Ze ontbijten 's ochtends met grandioze plottwists en poetsen hun tanden met de tandpasta van hun personages. Elke dag schrijven ze woord na woord na woord na woord, net zolang tot ze het EINDE hebben bereikt.

NaNoWriMo (spreek uit: na-no-rai-mo) helpt schrijvers al sinds 1999 hun verhalen te vertellen. Onze drie belangrijkste programma's – National Novel Writing Month, het Young Writers Program (programma voor jonge schrijvers) en Camp NaNoWriMo – geven deelnemers de handvatten en hulpmiddelen die ze nodig hebben om grootse dingen te bereiken, zoals het schrijven van een roman in dertig dagen! We geven mensen van alle leeftijden en achtergronden het duwtje in de juiste richting om de verhalen te vertellen die voor hen belangrijk zijn.

VOOR WIE IS DIT BOEK BEDOELD?

Als je een jonge schrijver bent die een groot schrijfproject wil aanpakken, zoals het schrijven van een roman in een maand, of het bedenken van een kort verhaal in een week, dan is dit boek voor jou. Als je graag schrijft, maar denkt dat je er niet goed in bent, dan is dit boek voor jou. Als je graag schrijft en je vindt jezelf al een fantastische schrijver, dan is dit boek voor jou. Wie je ook bent, waar je ook woont, wat je creatieve ambities ook zijn: dit boek is voor jou.

Sterke verhalen en hoe je ze schrijft leidt je door het schrijfproces van NaNoWriMo en...

- ... leert je hoe je een deadline en een doel kunt bepalen, zodat je zeker weet dat je je schrijfproject goed afrondt.
- ... zorgt dat je volledig voorbereid de schrijffase in gaat. In de fase voordat het echte schrijven begint,

leer je personages ontwikkelen, werelden bouwen en ideeën verzamelen.

- ... houdt je op het juiste spoor tijdens je schrijfproces met behulp van een stappenplan vol tips, tricks, strategieën en heel veel wijsheid. Ook hier te vinden: advies tegen writers' block en manieren om je verhaal net dat extra beetje sjeu te geven.
- ... beantwoordt de vraag: 'WAT NU?!' als het einde van je project in zicht is. Op naar de bewerkingsfase: herschrijven en schrappen! En ook: hoe je je schrijfconditie het hele jaar door op peil houdt.

Op de website van het programma voor jonge schrijvers (ywp.nanowrimo.org) vind je een magisch apparaat, de DARE MACHINE, dat vol zit met inspiratie en manieren om je verhaal aan het rollen te krijgen. Je vindt de DARE MACHINE ook in dit boek. In deel 1 helpt dit waanzinnige apparaat je om jezelf te verzekeren van succes, in deel 2 helpt hij je personages te ontwikkelen, werelden te bouwen en een plot te bedenken en in deel 3 poept hij inspiratie en ideeën uit om je verhaal vooruit te helpen.